

Publicerad 2008-01-01 22:48 av Sann

07-11-19

*Ilska ur snålt perspektiv från skolvärlden*

*Hjärna, hjärna, hjärna inte gärna*

**Och kvar är bara du...**

Ynkla krakar

Inlåsta makar

Fast i detta spel

Tror ni vet hur det är av va' en del

En cirkel som fortsätter runt

På tusen sätt berättar hjärtat vad som inte är sunt

I alla unga år har vi tränat på att hålla hårt i kontrollen

Hårt! Och ju hårdare -Ju räddare blir vi när vi tappar bollen

Sen sitter vi där; fast

Vet hur man jobbar men inte hur man tar rast

Kontrollen blir istället det greppet vi tappar

Om det som var viktigt, inte TV-dosan -den zappar

Vet inget om vår egen kropp

Glömt bort hur vi njuter av vår snopp

Allt vi vet har vi lånat ur en bok

Skrivet av en ännu större tok

Står det läkare eller chef på hans bricka

Har vi lärt oss köpa allt, liksom storbystad flicka

Vill vi bli klok

Läser vi ännu en till bok

Och blir ännu mera dum

För vad hjärtat säger vet vi inte ett hum

För öronen har vi lock

Sen följer vi -åtskillt- närmsta flock

Efter hjärtats tusen försök

Din dumma jävla lök

Krossas kroppsdel på kroppsdel mitt i tu

Äntligen kanske du vaknar!?...

Och kvar är bara du...

Jo, du förstår det krävs dunder och brak  
För att ta sig in i så förstelnade, tilltärpta vrak  
Inte förrän nu kommer din sång...  
Inte förrän nu förstår du att du gjorde ett val en gång

Åh, hur jag saknar  
er människor som aldrig vaknar!

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sann med Poeter.se id #20250 innehar upphovsrätten